

Predica de la Krefeld
Duminică, 7 aprilie 2013, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Un frate: Col. 1: 19-23: „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui. Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină; negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel*”. (...)]

[Are loc o binecuvântare de copii (...)]

Astăzi îl vom ruga pe fratele din Finlanda să se roage cu noi. Toate celelalte limbi le putem înțelege cumva, dar suomi este o limbă deosebită. Ar fi bine dacă ai fi de acord să-I mulțumești Domnului în acest loc.

Simțiți-vă bine, veniți în acest loc, simțiți-vă ca acasă. Frați și surori, acum mă gândesc că așa cum atunci ucenicii au trăit totul, slujba Domnului nostru, suferința Lui, moartea Lui - ei au mers tot drumul împreună cu El prin Ghetsimani, până pe Golgota. Apoi au fost cu El patruzeci de zile după învierea Lui și în acest timp El a vorbit cu ei despre tot ceea ce privește Împărăția lui Dumnezeu și le-a deschis și înțelegerea pentru Scriptură. Întrebarea mea și, de asemenea, răspunsul meu este: oare nu a făcut Domnul același lucru și cu noi în timpul acesta? Oare nu ne-a introdus El în tot planul Său, în tot ce a rânduit El pentru acest timp? Oare nu am mers și noi împreună cu El, pas cu pas și tot ce ne-a făgăduit El ne-a și descoperit? Și noi L-am urmat și Îl vom urma în continuare până vom vedea împlinit tot ceea ce am crezut. Să știți că Domnul are o turmă răscumpărată prin sângele Lui, pe acest pământ, acum. Și pot face parte din această turmă doar aceia care Îl urmează pe El, care Îl cred pe El, căroră le este descoperită voia și planul Său și care sunt în legătură cu ceea ce face Dumnezeu chiar acum pe acest pământ. Aceasta este excepția deosebită cu cei aleși. Așa a fost

în toate timpurile. Ei au putut să creadă ce le-a fost vestit din Scriptură și noi, de asemenea, credem ce ne-a fost vestit din Sfânta Scriptură.

Aici avem un număr mare de dorințe de rugăciune; mai este încă o cerere de rugăciune pentru un copil care este la spital; un număr mare de cereri de rugăciune pe care le vom aduce Domnului.

Saluturi [...]. Toți cei ce sunt uniți cu noi în Domnul trimit salutări, ei ascultă transmisiunea în direct. Dacă ne gândim la Noua Zeelandă, acolo timpul este cu zece ore înaintea noastră, iar în America de Nord este cu șase ore după noi și unii se trezesc mai devreme sau alții nu se culcă doar ca să asculte transmisia în direct și să fie împreună cu noi.

Ieri, frații mi-au amintit – în special fratele Erwin Pacheco care a fost cu mine în Venezuela și în Lima, Peru – este pur și simplu minunat ceea ce face Dumnezeu acum, astfel încât și ultimii să fie chemați afară și să ajungă la cunoștința adevărului. Și de data aceasta noi am strâns, în principal, adresele fraților slujitori ca ei să poată primi toate scrisorile circulare și literatură în limba spaniolă, astfel încât să nu fie un singur frate în țară, ci să fie mai mulți frați care să vestească Cuvântul lui Dumnezeu și să-l dea mai departe. Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit. S-au adunat șase, șapte sute de oameni ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori întotdeauna pentru că încă mai avem posibilitatea să călătorim și să vestim Cuvântul.

Apoi, desigur, mai ales în Cuba... președintele bisericii baptiste libere a spus: „Frate Frank, noi te primim ca pe un om trimis de Dumnezeu și acceptăm mesajul pe care ni l-ai vestit”. S-a făcut chiar oferta ca totul să poată fi tipărit în limba spaniolă, la tipografia lor. Într-adevăr Dumnezeu poartă de grijă în toate popoarele, limbile și națiunile, astfel încât Cuvântul Lui să fie vestit. Noi avem garanția în Isaia 55.11: *„Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”*.

În Toronto și Montreal am avut marea surpriză... a fost pur și simplu puternic. Eu a trebuit să zbor din Havana până în Toronto fiindcă altfel n-aș fi avut posibilitatea să mă întorc. Când frații din Canada au aflat că eu voi trece pe la Toronto au avut rugămintea să avem și acolo o adunare și după aceea chiar și a doua. Dumnezeu a dat har minunat. În Toronto s-au adunat aproximativ trei sute de oameni; un frate a numărat două sute optzeci și două de persoane. Noi suntem mulțumitori și iarăși mulțumitori. În Montreal au fost cel puțin patru sute de persoane. Aici

sunt frați care au trăit acele adunări, care sunt mulțumitori pentru ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru și ei au parte de aceasta.

În total, în ultima călătorie misionară am avut exact patruzeci și două de ore de zbor, fără să mai socotim celelalte lucruri, între orașele Venezuela, Lima, Peru, Havana, Toronto, Montreal și înapoi; exact patruzeci și două de ore de zbor. Dar s-a meritat. Suntem mulțumitori fiindcă nu trebuie să călătorim așa cum a călătorit Pavel, șase luni cu o corabie veche și apoi acea corabie să se mai și scufunde. Nu, noi avem posibilitatea să zburăm din țară în țară. Aceasta îmi reamintește de ceea ce a văzut fratele Branham în iunie 1955, în Zürich: „Vulturul german va zbura prin toată Africa”. Dumnezeu, cu adevărat a avut grijă de tot, nu-i așa, fraților. Nu cu vaporul sau cu trenul, sau pe jos, ci din țară în țară, din oraș în oraș.

Și dacă va vrea Dumnezeu, săptămâna viitoare vom fi în Bruxelles, duminică în Paris și apoi, săptămâna cealaltă vom fi cu fratele Momčilo Petrović în Belgrad, Novisad și poate Bačka Palanka, în fosta Iugoslavie. Frații noștri din Serbia, Croația, se vor aduna să asculte Cuvântul Domnului. Apoi vom mai vedea. Dacă va vrea Dumnezeu, în mai poate ne vom duce în Japonia, China și Mongolia. În măsura în care Dumnezeu îmi va dăruia har, eu Îi stau la dispoziție ca să vestesc Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Și toți aceia care au fost aleși înaintea întemeierii lumii vor asculta ce spune acum Bisericilor Duhul și ei vor înțelege totul corect fiindcă Domnul ne-a deschis înțelegerea pentru Scripturi, prin harul Său.

Sunt multe versete biblice pentru care sunt mulțumitor, astăzi. Pentru că Domnul ne-a dăruit legătura directă cu lucrarea Lui supranaturală în timpul nostru. Așa cum am spus deja, ce am fi avut noi astăzi, dacă am vorbi numai despre lucrurile pe care le-a făcut Domnul în trecut? Așa cum a scris Pavel în 1 Cor. 15, că Domnul S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată... Și este un loc din care aș dori să citesc neapărat astăzi - în Luca 24. Dar mai înainte, mă întorc scurt la Ioan 6. Ieri am citit din Ioan 6. Acolo există unele versete care au un mare impact și trebuie reamintite.

În Ioan 6.62 este scris: „*Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...* ”.

Voi știți ce doresc să subliniez. Aici nu este scris Fiul lui David, nu este scris Fiul lui Dumnezeu, nu este scris Fiul lui Avraam, ci este scris Fiul omului. Deseori am auzit-o noi din partea fratelui Branham, că

Domnul S-a descoperit în Vechiul Testament ca Fiul omului! L-a vizitat pe Avraam însoțit de doi îngeri, a permis să I se spele picioarele, a mâncat și a băut împreună cu Avraam, așa cum ar face un om obișnuit.

Și dacă mergem în Israel și întrebăm un evreu, cum este și fratele nostru Zvika, despre noțiunea „Fiul omului” primim un răspuns deosebit. Dacă cineva dintre iudei se gândește că este ceva deosebit, atunci omul acela cu care vorbește spune liber: „Nu te lăuda! Și tu ești doar un fiu al omului”. Cu alte cuvinte: „Tu nu ești nimic deosebit, ești exact așa cum sunt și eu”.

Și vedem în tot Vechiul Testament că Domnul S-a descoperit într-o formă omenească; fie că a venit cu pâine și cu vin după biruința împotriva împăraților și a sărbătorit cina Domnului împreună cu Avraam... Numai în prorocul Ezechiel este scris de 78 de ori „Fiul omului”. De asemenea în Noul Testament este scris Fiul omului; doar în Evanghelia lui Matei o găsim scris de aproximativ 50 de ori. Vă spun că tot ce a fost spus și scris își are locul în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeuului nostru. Așa este scris: *„de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu”*. Fiul omului, Fiul omului. Vă rog frumos nu schimbați niciodată aceste noțiuni [între ele]. De la Romani 1 până la Iuda ultimul capitol, termenul de „Fiul omului” nu mai este scris niciodată, ci doar Fiul lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu în legătură cu Biserica nou testamentară, care a fost răscumpărată prin sângele Mielului. Apoi noi Îl vedem ca Fiul lui Dumnezeu; în profeția biblică ca Fiul omului; Fiul lui David, ca Împărat; Fiul lui Avraam, ca moștenitor al întregii lumi. Totul este pus pe o bază biblică și este rânduit biblic.

Ceea ce m-a atins într-un mod deosebit, pentru care am fost mulțumitor, este că, totul este bazat pe descoperire. Ioan 7.5: *„Căci nici frații Lui nu credeau în El”*. A fost atât de mult „Fiul omului”, încât nu S-a deosebit de alții: a mâncat, a băut, a dormit; și nici măcar frații Lui nu credeau în El. Cu atât mai mulțumitor sunt eu, că în Fapte 1.14 este scris că și frații Lui au fost în odaia de sus și au trăit umplerea și turnarea Duhului Sfânt. Nimic nu vine automat. Și ce spune Domnul nostru? Matei 12:48-50: *„«Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?» Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: «Iată mama Mea și frații Mei! Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă»”*. În Sfânta Scriptură totul este minunat și este pus într-o ordine minunată.

Este pur și simplu puternic să citim în Luca 24 și să vedem ce s-a întâmplat, cum S-a descoperit Domnul. Luca 24 începând de la v. 25: „*Atunci Isus le-a zis: «O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii! Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?»*”. Apoi în v. 29: „*Dar ei au stăruit de El și au zis: «Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua aproape a trecut». Și a intrat să rămână cu ei*”. Care este rugămintea noastră? „Doamne rămâi cu noi, căci ziua harului se apropie de sfârșit! Seara aproape a trecut și miezul nopții se apropie tot mai mult. Rămâi cu noi! Vorbește cu noi despre Cuvântul Tău, deschide-ne înțelegerea noastră, spune-ne acum despre ce este vorba!”

Vers. 32: „*Și au zis unul către altul: «Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?»*”. A ars inima ta? A ars inima mea, când Domnul a vorbit cu noi despre Cuvântul Lui, despre tot ce se referă la planul Său de mântuire? Frați și surori, acest lucru este foarte important: să nu ascultăm doar cu mintea noastră, ci să credem cu toată inima noastră până când aceasta începe să ardă și noi ne bucurăm și săltăm de bucurie pentru că Dumnezeu ne-a dăruit har în acest timp. Nu doar să citim Scripturile, ci acestea să ne fie descoperite.

În vers. 44-45 este redat un fel de cuprins: „*Apoi le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi». Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile*”.

De aceea, între noi nu este necesară niciun fel de discuție. Nu există nicio temă despre care să trebuiască să discutăm. Acolo unde este descoperire, acolo nu se mai discută. Și acolo unde se mai discută, încă nu este descoperire. Și noi avem nevoie de frica de Dumnezeu, căci aceasta este începutul înțelepciunii dumnezeiești care ne este dată. Dar, frați și surori, aici în Luca 24 trebuie să vedem și sfârșitul capitolului, ca să știm ce este important despre Domnul astăzi.

Citim Luca 24.47: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”.

Acesta a fost sumarul, principalul, din toate lucrurile pe care le-a citat Domnul nostru din cărțile lui Moise, din Psalmi și Proroci. Apoi urmează punctul culminant: „*rămâneți în (Ierusalim) cetate până veți fi*

îmbrăcați cu putere de sus”. Domnul a vorbit cu noi în acest timp. Și noi credem din toată inima că așa cum a fost atunci, așa va fi și acum, va avea loc turnarea Duhului Sfânt. Așa cum atunci a căzut ploaia timpurie, tot așa în timpul nostru va cădea ploaia târzie și Biserica Mireasă va fi desăvârșită. Dumnezeu S-a ocupat de tot. Și vă rog frumos, puneți-vă la inimă: nu a fost doar descoperirea lucrurilor care s-au întâmplat atunci, ci a fost anunțată promisiunea: *„rămâneți în (Ierusalim) cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”. O, cum dorește inima noastră să fie îmbrăcată cu putere de sus. Noi putem spune din toată inima: „Domnul nostru iubit, Îți mulțumim că ne-ai vorbit din cer și în repetate rânduri ne-ai descoperit Cuvântul Tău de la tronul Tău. Dar Tu ai pus în inimile noastre o dorință profundă și te rugăm ca Tu să astâmperi această dorință. Vino la noi din nou, așa cum ai făcut-o atunci și toarnă-Ți Duhul Tău Sfânt peste toți aceia care au primit învățătura Ta”.

Așa a fost la început, așa a fost situația atunci: toți aceia care au primit învățătura au fost adunați și ei au trăit turnarea Duhului Sfânt. Cine citește în Fapte 2, [va vedea că] acolo au fost adunate șaptesprezece națiuni diferite. Nu au fost doar iudei, ci perși, elamiți și alții.

De ce ne adunăm noi aici din toate popoarele, limbile și națiunile? De ce vorbește Domnul cu noi despre tot ce a făgăduit El în Cuvântul Său? Și El ne deschide înțelegerea pentru Scripturi, ne întărește în credință pentru ca noi să știm ce trebuie să așteptăm de la El. Dumnezeu a făgăduit-o. Noi nu Îl rugăm să ne dăruiască niște lucruri pe care ni le-am închipuit noi, ci Îi cerem ceea ce ne-a făgăduit Domnul, prin harul Său.

Dragi frați și surori, cu referire la cele spuse aseară doresc să citesc din Iov 33, ca să vedem din Vechiul Testament cum bărbatii lui Dumnezeu, îndeosebi Iov, care a trebuit să treacă prin multe încercări, a putut să spună: *„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ”* [Iov 19.25]. Citim în Iov 33 începând cu v. 23: *„Dar, dacă se găsește un înger mijlocitor pentru el, unul din miile acelea care vestesc omului calea pe care trebuie s-o urmeze, Dumnezeu Se îndură de el și zice îngerului: «Izbăvește-l, ca să nu se coboare în groapă; am găsit un preț de răscumpărare pentru el!»”*. Citesc încă o dată v. 24: *„Dumnezeu Se îndură de el și zice îngerului: «Izbăvește-l, ca să nu se coboare în groapă; am găsit un preț de răscumpărare pentru el!»”*. „...dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi”. Și noi

suntem eliberați de toate legăturile. Copiii lui Dumnezeu au trăit eliberarea prin harul Său.

Citim mai departe în v. 25: „*Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie, se întoarce la zilele tinereții lui*”. La înviere, noi vom fi din nou tineri.

Vers. 26: „*Se roagă lui Dumnezeu și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-I vadă Fața cu bucurie și-i dă înapoi nevinovăția*”. Totul s-a întâmplat deja prin crucea Golgotei, prin lucrarea încheiată de răscumpărare, prin ispășire și prin sângele Mielului.

Vers. 28: „*Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul ca să nu intre în groapă și viața mea vede lumina!*”. Noi toți am trăit aceasta prin harul Domnului.

Haideți să mergem și la Psalmul 47.5 – aici în Vechiul Testament, Domnul a vorbit prin Cuvântul profetic. Ps. 47.5-6: „*Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință [cu un strigăt – n.tr.] , Domnul înaintează în sunetul trâmbiței. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați!*”.

Pe crucea de pe Golgota, Domnul nostru a strigat: „S-a isprăvit!”. Toate păcatele noastre, toată vina, toată neascultarea noastră a luat-o El asupra Lui. Și după aceea deja în Vechiul Testament este descrisă învierea și înălțarea Lui în cer. Domnul înaintează în sunetul trâmbiței ca Biruitorul de pe Golgota. Și cine citește Apocalipsa 5 găsește ambele lucruri: pe Leul din seminția lui Iuda și pe Mielul lui Dumnezeu. Ca Mielul lui Dumnezeu El a murit; ca Leul din seminția lui Iuda El a învins totul și totul Îi va fi pus sub așternutul picioarelor Sale. El este Dumnezeu.

Ps. 47.5: „*Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței*”. El va reveni în același mod și anume așa cum a fost înălțat la cer.

Mai avem un cuvânt minunat din Ps. 68, două versete; mai întâi v. 12: „*Domnul cerurilor (Universului) a lăsat să răsunе un strigăt de biruință iar mesagerii biruinței sunt o gloată mare*” – lb. germ. [„*Domnul a dat cuvântul, mare a fost oștirea celor ce l-au proclamat*” – trad. Fidela – n.tr.]. El este Biruitorul de pe Golgota. El așteaptă până toți vrăjmașii vor fi puși așternut picioarelor Sale.

Vers. 18: „*Te-ai suit pe înălțime, ai luat robia roabă: ai primit daruri pentru oameni; da, și [pentru] cei răzvrătiți, ca Domnul Dumnezeu să poată locui [în mijlocul lor]*” – trad. K.J. Ferice de acela

care nu se răzvrătește. Ferice de acela care poate să creadă. „*Te-ai suit pe înălțime, ai luat robia roabă*”. Toți credincioșii din Vechiul Testament au așteptat această zi minunată.

În Matei 27 ne este descris foarte clar în special de la v. 50 ce s-a întâmplat atunci când a fost răstignit Domnul nostru. Matei 27:50: „*Isus a strigat iarăși cu glas tare și Și-a dat duhul. Și îndată perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora. Sutașul și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, când au văzut cutremurul de pământ și cele întâmplate, s-au înfricoșat foarte tare și au zis: «Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!»*”.

Aici este vorba despre faptul că toți sfinții din Vechiul Testament au așteptat acest moment, ca să aibă loc învierea lor. Există Unul singur care a putut să spună: „*Eu sunt învierea și viața. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților*”.

De asemenea în Efeseni 4 avem descrierea lucrurilor care s-au întâmplat atunci. De fapt în epistola către efeseni a tratat totul: alegerea, răscumpărarea, tot ce cuprinde această temă. Dar mai întâi citim în Efeseni 4:7-10: „*Dar fiecăruia din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Hristos. De aceea este zis: «S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.» Și acest: «S-a suit» ce înseamnă decât că înainte Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile ca să umple toate lucrurile („tot Universul” – lb. germ.)*”. Aleluia. Cinste Dumnezeului nostru!

Noi nu trebuie să ne mai plângem. Ci dorim să stăm, prin credință, pe pământul biruinței de pe Golgota. Domnul ne-a răscumpărat. Cum am citit și în Cuvântul de introducere, El a ales mai dinainte Biserica Lui și a arătat-o desăvârșită, fără pete și fără zbârcituri. Cine dorește să aducă păcă împotriva aleșilor lui Dumnezeu, nu poate fi întreg la minte. Aleșii lui Dumnezeu sunt neprihăniți o dată pentru totdeauna, iertați, sfințiți în Cuvântul adevărului și stau la dispoziția Domnului. Dar aici, mai departe, în Efeseni 4, după ce a fost arătat Biruitorul de pe Golgota, El care S-a suit sus este acela care S-a coborât în locurile cele mai de jos ale pământului și apoi a dat daruri oamenilor.

În vers. 11 și 12 ne este spus despre slujbe: „Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos”.

El nu numai că S-a coborât în locurile de jos și apoi a fost înălțat ca Biruitor, ci prin turnarea Duhului Sfânt a unit Trupul Său ca Biserică a Sa, 1 Cor. 12.13: „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup”. În acest Trup al Domnului în care El Însuși este Capul, au fost puse diferite slujbe despre care am citit. Și noi credem că în restituirea deplină nu va fi doar învățătură și descoperire, ci în Biserica nou testamentară există și o restituire practică. La sfârșit totul va fi așa cum a fost și la început.

În Efeseni 3, citim începând de la v. 2: „Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi. Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care vă scrisei în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul”.

Oare nu putem spune și citi și noi astăzi același lucru și să predicăm același lucru? Tot ceea ce am auzit noi în acest timp în legătură cu ultimul mesaj a fost ascuns pentru cei care au trăit înaintea noastră. Ne gândim la toate seminariile și școlile biblice. Toate au un crez anume, toți practică învățăturile lor. Dar Dumnezeu ne-a descoperit nouă, în timpul acesta, ceea ce a hotărât El înaintea întemeierii lumii. Și prin aceasta recunoaștem că am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Cum am amintit deseori, toți pot să vorbească sau să povestească despre ceea ce s-a întâmplat în urmă cu două mii de ani, dar cine poate să vorbească despre ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru? Doar cine a primit acces din partea lui Dumnezeu la aceasta, acelaia căruia Domnul i s-a descoperit într-un mod personal.

Frați și surori, haideți s-o spunem din nou: așa cum Domnul i-a adunat atunci pe ai Săi în jurul Lui ca să vorbească cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu – nu despre politică, nu despre religie, ci a vorbit cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu – tot așa a făcut-o Domnul în timpul nostru. Noi am primit legătura directă cu aceasta; este numai har.

Gândiți-vă, în iunie se vor împlini optzeci de ani de când Domnul a zis: „Mesajul acesta va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Au trecut cincizeci de ani de când au fost deschise peceteile. Și ce s-a întâmplat de atunci în cercurile mesajului? Câte lucruri au fost înțelese greșit, au fost răstălmăcite?

Și atunci, noi îndrăznim să spunem în Numele Domnului că n-am înțeles nimic greșit. Chiar și afirmația pe care fratele Branham a făcut-o în această predică, care ridică dificultăți în zilele noastre. Fratele Branham a predicat această predică în 17 martie 1963¹. Și oricine citește doar trei locuri din aceeași predică, nu trebuie să mai întrebe un alt om, ci are deja răspunsul. Când fratele Branham vorbește despre Apoc. 10, atunci el spune aici în această predică, la pag. 66: „El vine acum direct la evrei, căci Biserica este deja desăvârșită”. Cu referire la Apoc. 10, când El vine ca Înger al Legământului cu curcubeul deasupra capului Său, cu cârticica deschisă, când El coboară ca proprietarul original și pune picioarele pe pământ și pe mare, atunci El va răzni ca un Leu și cele șapte tunete își vor face de auzit glasurile lor. Și noi lăsăm totul în seama lui Dumnezeu. Când va veni acel moment, se va întâmpla ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui. Noi trebuie să citim întotdeauna corect și să lăsăm deoparte gândurile și părerile proprii.

Încă un citat: „Și după ce peceteile sunt rupte și taina este descoperită, coboară Îngerul, Mesagerul, Hristos, care-și pune un picior pe pământ și celălalt pe mare, cu curcubeul deasupra capului Său”. Și apoi oamenii se poticnesc în următoarea afirmație: „...acest al șaptelea înger este pe pământ în timpul acestei veniri”. Ei nu deosebesc că îngerul al șaptelea cu trâmbița lui nu este îngerul al șaptelea al Bisericii și al șaptelea înger al Bisericii nu este îngerul al șaptelea cu trâmbița.

Frați și surori, vă spun, harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu este, mai întâi, că noi avem respectul absolut față de Cuvântul lui Dumnezeu. Și oricine este de părere că trebuie să ia ca absolut ceea ce a spus fratele Branham, acelaia trebuie să-i spunem că absolutul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în vecii vecilor. Nouă nu ne este deloc greu să așezăm [la locul potrivit] ce este spus.

Încă un citat, mai ales pentru frații care au dificultăți cu această temă. Citesc mai departe în această broșură pe pag. 69: „Și El revine în

¹ „Întreruperea între cele șapte epoci ale Bisericii și cele șapte peceti” – predicată duminică seara, pe 17 martie 1963

cap. 10, după timpul venirii [răpirii – n.tr.], după ce toate tainele se vor fi sfârșit și pecețile vor fi deja deschise, ca să vestească faptul că timpul nu va mai fi”.

Am citit-o ieri deja: Iosif i-a lăsat pe toți în urmă, în palat când El S-a descoperit fraților Lui. Când Domnul Se descoperă aleșilor din Israel atunci Mireasa este deja la ospățul de nuntă și El Se descoperă fraților Săi. Totul este pus pe o bază biblică, este clar, dacă ne-a fost descoperit de Dumnezeu. Tot ce ar trebui să știm este scris, de asemenea, și în Evrei.

Citim din Evrei 3 începând cu v. 12: *„Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu”*.

Aici avem avertizarea. Credința este un dar al lui Dumnezeu, credința este o descoperire, credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Și niciunul dintre noi toți, care suntem adunați astăzi aici în acest loc, să n-aibă o inimă rea și necredincioasă. Cuvântul lui Dumnezeu este credibil. Dumnezeu a vorbit și tot ce a făgăduit El se va și împlini. De fapt, noi nu trebuie să mai așezăm nimic, ci prin harul Lui, Dumnezeu a așezat deja totul. Dar așa cum a fost situația cu Cuvântul profetic din Vechiul Testament, noi am citit-o deja în Psalmul 47 și 68. Am putea citi și Psalmul 22 sau Psalmul 16 și să mulțumim lui Dumnezeu pentru că aceste versete au fost puse pe o bază corectă în Noul Testament. Prorocii nu avut datoria să așeze totul. Odată sunt două versete, altă dată este un verset, dar în Noul Testament aceste 845 de locuri din Vechiul Testament care încă n-au putut fi puse pe o bază biblică, numai după împlinirea nou testamentară au putut fi așezate corect fie în cele patru Evanghelii, fie în Faptele apostolilor, fie în scrisorile apostolilor, totul a fost așezat corect. Același lucru se întâmplă și acum cu lucrurile pe care le-a spus Pavel și Petru.

De exemplu, Pavel a spus: *„nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați”*. Domnul a spus la sfârșitul lui Matei 16: *„Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa”*.

Aș putea să vă citesc multe versete care trebuia să fie puse pe o bază biblică. La fel este situația cu tot ce a spus fratele Branham, totul trebuie să fie pus pe o bază biblică și apoi avem o armonie cerească.

Lucrurile pe care le voi spune acum nu le spun din pricina mea, ci le spun la modul general. Chiar din anul 1955 înapoi, când eu l-am auzit pentru prima dată pe acest om al lui Dumnezeu și am fost martor,

de atunci am știut că acesta este un om trimis de Dumnezeu. Dar și de celelalte dați când am fost cu el în adunări sau când l-am întâlnit în particular, întotdeauna am avut dorința să știu din partea lui Dumnezeu despre ce este vorba acum; nu să proslăvesc un om, ci ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin slujba Lui s-o primesc și s-o pun pe o bază biblică. Înainte să fi fost cineva în Statele Unite sau să se fi gândit că predicile fratelui Branham să fie tipărite, noi am tradus și tipărit deja multe predici. Nu demult am aflat că, chiar și în limba română sunt disponibile 142 de predici ale fratelui Branham. În limba germană noi avem peste 200 de predici. Noi n-avem nevoie să răstălmăcim ceva, n-avem nevoie să adăugăm ceva. Și atâta timp cât citatele nu au fost scoase din context, nu a fost nicio problemă. Dacă fiecare predică ar fi fost lăsată așa cum a fost predicată, atunci totul ar fi fost minunat. Dar au existat niște specialiști, care și-au îndreptat atenția spre un subiect sau altul, au produs mult deranj și neliniște și au adus învățături false. Ce am scris în ultima scrisoare circulară?

Nu știu dacă ar trebui să-i spun numele, dar un frate a citit această scrisoare circulară în biserica lui și după aceea a pus întrebarea: „De ce s-a întâmplat ce s-a întâmplat cu fecioarele neînțelepte? De ce a putut să se întâmple, ca pe de o parte ele să fi fost chemate afară, să fi auzit ultimul mesaj, și-au luat candelile, le-au pregătit, au ieșit în întâmpinarea mirelui și totuși, la sfârșit, n-au putut să intre la ospățul nunții?” Fratele nostru ascultă și el acum predica. Și atunci toți din biserică au plâns cu amar și s-au rugat: „Doamne fie-Ți milă de noi. Lasă-ne să facem parte din rândul fecioarelor înțelepte care nu pot să fie duse în eroare, ci care rămân în Cuvântul lui Dumnezeu”. Și așa cum a exprimat-o Pavel, să-I fie înfățișată lui Hristos o Mireasă curată.

Eu îndrăznesc să spun că prin vestirea adevărată care nu conține răstălmăciri, are loc pregătirea celor cinci fecioare înțelepte. Și noi rămânem în voia lui Dumnezeu și prin aceasta în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu părăsim Cuvântul nicio clipă. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Și fratele a mai subliniat: „Cele înțelepte cred și făgăduința că hrana curată este pe masa Domnului și că nicio răstălmăcire și niciun fel de amestec nu este pe masa Domnului”. Așa cum a spus Domnul nostru: *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”*.

Frați și surori, spuneți-mi ce înseamnă pentru voi Cuvântul lui Dumnezeu? Ard inimile noastre? Arde inima ta? Am recunoscut noi alegerea? Am rămas noi în Cuvântul lui Dumnezeu? „Dacă voi rămâneți în Cuvântul Meu și Eu rămân în voi”. Doar cine rămâne în Cuvânt poate să rămână și în Domnul. El este Cuvântul devenit trup. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în acest sfârșit de săptămână. Ne amintim și de vinerea mare, ne amintim și de paști și de înălțarea Domnului nostru în cer. Totul s-a întâmplat. Tot ce a putut să facă Dumnezeu, a făcut. Ne-a răscumpărat pe deplin. Pedepsa noastră a fost pusă peste El, pentru ca noi să avem pace și prin rănilor Lui noi suntem tămăduiți. Spuneți „Amin”. Prin rănilor Sale noi suntem vindecați. Cu privire la înviere noi am spus-o de multe ori: învierea Lui este garanția pentru învierea noastră. Schimbarea trupului Său este garanția pentru schimbarea trupului nostru. Înălțarea Lui la cer este garanția pentru înălțarea noastră la cer. Ioan 14.3: „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine...*”. Toți aceia care au urechi să asculte, să asculte ceea ce spune Bisericii Duhul acum, s-o primească, s-o creadă și să li se descopere totul. Fie ca adunările din acest sfârșit de săptămână să aducă roade pentru veșnicie. Noi să avem acordul interior pentru fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Cum am și citit: „Printr-un om a venit moartea și tot printr-un om a venit și învierea”. Noi așteptăm revenirea Domnului nostru în timpul nostru.

Astăzi, n-am intrat în detaliile altor lucruri. În acest sfârșit de săptămână nu am vrut să vorbesc despre altceva, decât ca noi să ne concentrăm asupra lucrurilor care s-au întâmplat pentru noi. Restul îl lăsăm în seama Domnului, restul își va urma cursul.

Acum fiți foarte atenți! Ascultați bine: restul își va urma cursul fără noi. Dar chemarea afară, pregătirea, desăvârșirea se întâmplă cu noi, cu noi. Ce se întâmplă în Roma sau în Ierusalim, ce se întâmplă undeva pe acest pământ se întâmplă fără noi. Dar cu noi se întâmplă chemarea afară, pregătirea, descoperirea Cuvântului și a vocii lui Dumnezeu. De aceea noi suntem mulțumitori pentru că Domnul ne-a chemat afară din toate popoarele, limbile și națiunile, ne adunăm aici ca să putem asculta Cuvântul Său, să-l credem, să ne fie descoperit, să-l putem pune pe o bază biblică și să permitem ca și noi să fim puși pe o bază biblică. Acesta este, de asemenea, un lucru foarte important. Noi să nu mai avem nicio cale proprie, nicio voie proprie, ci „Tu o Doamne să decizi și în

viața mea”. Când Pavel scrie: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*” și prin mine.

Ce s-a întâmplat înaintea răstignirii? El a fost în Ghetsimani, acolo s-a rugat: „Facă-se nu voia Mea, ci voia Ta”. O convertire autentică trebuie să conțină rugăciunea, implorarea: „Nu cum voiesc eu, ci cum voiești Tu; facă-se nu voia mea, ci voia Ta. Iată-mă. Ia-mă! Eu mă pun pe altarul Tău”. Și atunci noi putem spune ca în Romani 6 că am fost răstigniți împreună cu Hristos și că, prin botez, am fost îngropați împreună cu El. Și dacă avem frați și surori care doresc să fie botezați, astăzi este o ocazie foarte bună.

Noi suntem mulțumitori pentru tot, pentru Cuvânt, pentru învățătură și pentru Duhul lui Dumnezeu care lucrează și astăzi într-un mod puternic. Am înțeles noi? Învățătura a premers turnarea Duhului Sfânt. Nu mai rămăsese nimic din ce trebuia să fie clarificat. Fiecare verset biblic primise răspuns. Ei au putut să se adune în odaia de sus și au putut să fie îmbrăcați cu puterea de sus. În acest mod Domnul a descoperit și în timpul nostru tot Cuvântul Lui sfânt, ne-a dus în Locul preasfânt și ne-a călăuzit în voia lui Dumnezeu. Facă-se voia Ta, cu Biserica, până la desăvârșire când noi vom vedea împlinit tot ce am crezut. Lui, singurului Dumnezeu – în afara căruia nu există un alt Dumnezeu – Elohim-Iahveh, Lui, singurului Dumnezeu Îi aducem slava și lauda pentru Cuvântul Lui cel sfânt și scump. Tot ce ne-a spus El și ne-a fost descoperit, o și credem din toată inima noastră. Puteți s-o primiți? Că noi în acest timp – nu fiindcă noi am decis-o în acest mod – ci fiindcă Dumnezeu a hotărât-o în acest mod: puteți crede că noi facem parte din rândul celor aleși? Nu-i judecăm pe alții, dar ne bucurăm fiindcă am găsit har la Dumnezeu. Domnul nostru a spus-o: „*Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși*”. Și aleșii din fiecare epocă a Bisericii sunt biruatorii, care au biruit totul și care, apoi, primesc cea mai puternică făgăduință, scrisă în Apoc. 3.21: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”. Închipuiți-vă numai: El, care a părăsit tronul, care a venit la noi, care a luat asupra Lui toată ocară, rușinea ta și a mea, vina mea, vina ta, păcatul meu și păcatul tău și apoi, „*celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie*”. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeul nostru pentru harul Său pe care ni l-a dăruit. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Nu știu dacă corul mai are încă o cântare potrivită, pe care s-o mai cânte. Haideți ca mai întâi să întrebăm dacă sunt unii în mijlocul nostru care doresc să fie botezați; vă rog, ridicați foarte scurt mâinile voastre. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase... După adunare poate să aibă loc botezul.

Noi suntem, de asemenea, mulțumitori Domnului Dumnezeu pentru că aici avem posibilitatea de cazare. Ne bucurăm pentru cei ce sunt bucuroși. [...] Nu știu dacă vom auzi o cântare în limba spaniolă sau rusă. Noi suntem aici, adunați în prezența Domnului, din toată lumea. Vouă care vorbiți alte limbi, doresc să vă mulțumesc din toată inima fiindcă ascultați cu răbdare și-I mulțumim lui Dumnezeu pentru toți frații noștri care traduc – acest lucru nu este simplu.

Acum dorim să ne aplecăm capetele noastre și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. [Se cântă cântarea (...)].

Poate ar fi bine ca toți aceia care doresc să fie botezați să vină în față. Oricine are dorința ca să ne rugăm împreună cu voi, fie că doriți să fiți botezați, fie că aveți pe inimă o cerință deosebită pe care s-o aducem împreună înaintea Domnului. Această zi trebuie să fie o zi deosebită. Altfel nu merge. Veniți în față toți care doriți. Noi vom crede și ne vom ruga și Domnul confirmă Cuvântul Lui cel sfânt și scump.

Sper că înțelegeți limba noastră. Poți să traduci tu? Știți voi ce este în legătură cu botezul? Toți aceia care au murit cu Hristos, prin botez sunt îngropați împreună cu El. Așa este scris în Romani 6, doar morții pot să fie îngropați. Pe cei vii nu-i poți îngropa.

Ne vom ruga împreună și vom crede împreună pentru ca voi s-o primiți. Voi să vă supuneți cu totul lui Dumnezeu și să vă despărțiți de tot ce nu este în concordanță cu voia lui Dumnezeu. Voi să fiți murit față de lucrurile din lume și să încheiați legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Această zi să fie o zi deosebită pentru viețile voastre. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze, să fie cu voi. Haideți să ne rugăm.

Iubite Domn, Ți-i aducem pe toți frații și surorile noastre care doresc să fie botezați, pe toți aceia care au făcut un legământ al unui cuget curat, cu Tine. Ei cred că sângele legământului celui nou a fost vărsat pentru ei. Ei cred că păcatul și vina lor a fost iertată prin sângele Mielului lui Dumnezeu. Pe crucea de pe Golgota, Domnul nostru a strigat: „S-a isprăvit!” Răscumpărarea este o realitate dumnezeiască.

Primiți-o! Primiți tot ce v-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru.

Iubite Domn, Ți-i aducem și pe toți aceia din mijlocul nostru și din toată lumea, Ți-i aducem pe toți cu problemele lor, cu toate cerințele pentru rugăciune, cu bolile lor, Ți-i aducem pe toți și Te rugăm confirmă-Ți Cuvântul Tău prin semne puternice și minuni. Salvează ce este pierdut, vindecă ce este bolnav și eliberează ce este legat. Și binecuvântează turma Ta răscumpărată cu Sânge, cu fiecare binecuvântare pe care ne-ai dăruit-o în Isus Hristos, Domnul nostru, prin harul Tău.

Binecuvântează pe frații și surorile noastre care doresc să fie botezați astăzi și fii cu ei în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

Mai așteptăm o clipă... Vă rog frumos transmiteți saluturi și salutați pretutindeni unde mergeți în toate popoarele, limbile și națiunile. Din acest loc îi salutăm din nou pe toți frații noștri din toate țările lumii, de la răsăritul soarelui până la apusul lui. Noi credem într-adevăr cu toată convingerea noastră, că acum trăim la sfârșitul timpului de har și că răsună ultima chemare și ultimii aud această chemare a mesajului divin și o cred.

În încheiere doresc să citez Isaia 53.1: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*” Acest verset este scris la începutul celui mai important capitol din întregul Vechi Testament care Îl descrie pe Domnul nostru spre drumul Său pe Golgota care a luat asupra Lui toate fărâdelegile și bolile noastre, El a luat totul asupra Lui. În vers. 1 întrebarea este: „Cine a crezut vestirii noastre?” Cine a crezut vestirea crucii, vestirea despre Cel răstignit, despre iertare, har, răscumpărare și împăcarea cu Dumnezeu? Cine a crezut vestirea noastră biblică? Atunci spuneți „Amin”! Și astfel se împlinește și partea a doua: „Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?” Noi avem deja răspunsul: tuturor celor care au crezut mesajul, acelor le-a fost descoperit brațul Domnului. Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul! Dumnezeu nu spune cuvinte goale, ci El Își împlinește Cuvântul. Credeți, primiți și binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic va veni și va fi peste noi toți.

Acum îl rugăm pe fratele Schmidt să se mai roage cu noi. [Se roagă fratele Schmidt: (...). Se cântă cântarea „Tu meriți, Tu meriți”] Toți aceia care Îl iubiți pe Domnul spuneți „Amin” și toți care iubesc Cuvântul Lui spuneți de asemenea „Amin”. Și toți aceia cărora le-a fost descoperit Cuvântul lui Dumnezeu spuneți „Amin”. Aleluia. Amin.

Ridicăm mâinile și cântăm cântarea „Îl iubesc, Îl iubesc”. Tot poporul să spună „Amin”.

Și astăzi au fost peste 1.000 de conexiuni prin care oamenii au auzit și au văzut împreună cu noi. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toate continentele. El să binecuvânteze de la răsăritul soarelui până la apusul lui. El să binecuvânteze Cuvântul pe care l-am primit într-o inimă bună. El să fie cu voi toți, să fie cu noi toți până data viitoare. Amin. [...]

Ne vom ruga și pentru fratele Helmuth Misckis. El se va duce în America de Sud. Domnul să-l ajute și să-l binecuvânteze prin harul Său cel mare și el să fie o binecuvântare.

O, Dumnezeul Atotputernic, noi Ți-l dedicăm pe fratele nostru. Binecuvântează-l și el să fie o binecuvântare și pentru alții. Pune Tu cuvintele Tale în gura lui. Noi Ți-l dedicăm Ție, o Dumnezeule și Îți mulțumim fiindcă Tu vei fi cu fratele nostru și vei binecuvânta pe toți aceia care vor auzi Cuvântul Tău din gura lui. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Iubit frate Helmuth Misckis fii binecuvântat în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin. [...]

Tot poporul să spună „Aleluia”. Tot poporul să spună „Amin”. Tot poporul să spună „Maranata”. Aleluia! Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic, în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin. Amin.